

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

15 maart 2006

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van mevrouw Linda Vissers, de heer Rob Verreycken, mevrouw Katleen Martens
en de heren John Vrancken, Thieu Boutsen en Herman De Reuse –**

**betreffende de veroordeling van de wanpraktijken bij
de Limburgse Reconversiemaatschappij LRM, het ontslag van de topfiguren van LRM
en de depolitisering ervan**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Einde 2005 pakte de krant De Tijd uit met een aantal gedetailleerde onthullingen over wanpraktijken binnen de Limburgse Reconversie maatschappij (LRM), gebaseerd op de gedetailleerde informatie van twee werknemers, die ontslagen werden omdat zij vragen stelden bij een aantal vastgestelde misbruiken.

Uit de verklaringen van beide klokkenluiders blijken de volgende feiten:

- het aankopen van peperdure dienstvoertuigen (onder andere een Jaguar) die vervolgens onder de marktwaarde worden doorverkocht aan bevriende garagisten;
- dure reizen naar Moskou en Japan die geen nut hebben voor de LRM;
- een jaarwedde voor gedelegeerd bestuurder Aerden van maar liefst 300.000 euro;
- de aankoop van dure meubelen bij familie zonder offertes;
- de deelname aan de openbare verkoop van eigendommen van de LRM, waarna in ruil voor een ‘zwarte commissie’ de aankoopacte wordt aangeschreven op naam van een derde.

Aanvankelijk werd door sommige media geopperd dat het om valse aantijgingen ging. Een speciale rol speelde daarin het Hasseltse parket: dat opende ambtshalve een onderzoek en besloot zeer snel tot seponering, maar uit het antwoord van de federale minister van Justitie op een vraag van senator Wim Verreycken bleek dat het parket beide klokkenluiders zelfs niet verhoord had, en het ook niet nodig had gevonden contact op te nemen met de gespecialiseerde federale dienst voor corruptiebestrijding.

Intussen heeft één van beide klokkenluiders zeer terecht een klacht met burgerlijke partijstelling ingediend, zodat opnieuw een gerechtelijk onderzoek loopt.

Nog belangrijker is evenwel dat diverse aantijgingen intussen zwart op wit bevestigd zijn door een uitvoerige studie van Ernst & Young. In dat rapport wordt gedetailleerd weergegeven:

- hoe de financiële directeur van de LRM zelf deelnam aan de openbare verkoop van eigendommen van LRM, een praktijk die door Ernst & Young als ‘ethisch ontoelaatbaar’ wordt beoordeeld;
- hoe dienstvoertuigen inderdaad zonder procedures worden aangekocht en verkocht, en hoe de topman van LRM er inderdaad in slaagt om via constructies via LRM en dochter Lisom een exorbitante vergoeding te vergaren;
- hoe Lisom in de voorbije drie jaar achttien juridische adviezen bestelde en daarvoor zestien keer zonder offerte aanklopte bij het Brusselse kantoor Athos dat op die manier 124.985 euro opstreek, waarbij één van de Athos-advocaten de zoon is van de Lisom-voorzitter, van sp·a-signatuur;
- hoe ernstige vragen gesteld moeten worden bij de exorbitant stijgende kosten van de verbouwingen aan het bedrijfsgebouw.

De wanpraktijken bij de LRM kunnen niet los gezien worden van de gebrekkige beleidsmatige werking ervan: alhoewel voor Limburg aanzienlijke overheidsbudgetten ter beschikking staan voor investeringen en ontwikkeling, zorgt de inertie van de LRM er mede voor dat de noodzakelijke inhaalbeweging door Limburg uitblijft.

De bron van inertie bij de LRM is de politisering. De gedelegeerd bestuurder is van sp·a-signatuur, de voorzitter is een VLD’er, en beide hebben volgens dezelfde kleuren het hele personeelsbestand ingevuld. Voor Vlaams Belang moet deze politisering absoluut doorbroken worden, en moeten instellingen als de LRM bestuurd worden op basis van bekwaamheid en ervaring.

Aanvankelijk leek het erop dat de regeringspartijen de politisering bij de LRM en de dochtermaatschappij Lisom nog verder wilden doordrijven, want einde februari maakte Het Belang van Limburg melding van een topperleg tussen Jo Vandeuren (CD&V), Patrick Dewael (VLD) en Peter Vanvelthoven (sp·a). Die zouden een akkoord voor nog meer politieke benoemingen hebben gesloten, waarbij voor eerst vooral niemand verontrust werd; de huidige topfiguren behouden hun baan. Daarnaast moest ook CD&V een deel van de koek krijgen: er zou een, ongetwijfeld goedbetaalde, functie komen voor Leo Delcroix als ‘China-expert’ bij de LRM... Ten slotte moesten de LRM en Lisom een echt Mexicaans leger

worden met nog meer bestuurders, organen, comités enzovoort.

Blijkbaar ging dit voor sommigen terecht te ver, want kort daarna maakte De Tijd bekend dat de Vlaamse Regering deze schaamteloze politiseringsoperatie had afgeblazen. In ruil zou nu nagedacht worden over de afbouw van LRM, zij het pas tegen 2010.

In een regeringsnota zou worden voorgesteld de LRM in drie stukken op te splitsen. De Tijd omschrijft dit als volgt:

“Investerings in bedrijven – waaronder IPTE, de beursgenoteerde producent van geautomatiseerde productielijnen – zou onder de vleugels van Participatiemaatschappij Vlaanderen komen. Die overheidsinstelling is vooral bekend van de KMO-financiering Arkimedes en is ook de motor achter de publiek-private samenwerking in Vlaanderen.

Een tweede deel, de vastgoedactiviteiten, zou gaan naar de in de steigers staande Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij voor Limburg. Het vastgoed draait vooral om de ontwikkeling van bedrijventerreinen en het beheer van de historische mijnsites. Mogelijk wordt de Vlaamse Water Maatschappij verantwoordelijk voor het wegpompen van grondwater in de mijnen.

Het derde deel, de LRM-dochter Lisom, ligt politiek het gevoeligst. Lisom kreeg in 2002 een budget van 149 miljoen euro voor ‘niet-rendementsgebonden investeringen’. Socialisten en liberalen hebben er de mandaten onder elkaar verdeeld. Bij politici van andere partijen staat Lisom daarom bekend als ‘de paarse jackpot’ of de ‘paarse bollenwinkel’. In de discussienota wordt voorgesteld Lisom bij het Limburgse provinciebestuur onder te brengen.”.

Het is zinvol dat het Vlaams Parlement aan deze zaak een grondig debat wijdt, want het gaat over erg veel geld, en om investeringen die cruciaal zijn voor Limburg.

Er moet vooreerst zekerheid zijn dat de eventueel geplande ingrepen de gelden, die voor Limburg voorzien zijn, ook voor Limburg veilig stellen. Daarnaast moet bekeken worden op welke termijn ingegrepen kan worden: een uitdoofscenario tot 2010 is veel te ruim bemeten. Het mag ook niet de bedoeling zijn, door de aankondiging van ‘hervormingen’, de noodzaak te omzeilen om op te treden tegen de personen

die verantwoordelijk waren voor de vastgestelde wanpraktijken. Ten slotte roept vooral het denkspoor om Lisom door te schuiven naar het Limburgse provinciebestuur ernstige vragen op; gelet op de Limburgse politieke verhoudingen en de rol van sp.a-kopstuk Steve Stevaert als politiek benoemde gouverneur, is dit hoegenaamd geen garantie tegen politisering, maar eerder het onttrekken van dit dossier aan de lastige controle van het Vlaams Parlement.

Linda VISSERS
Rob VERREYCKEN
Katleen MARTENS
John VRANCKEN
Thieu BOUTSEN
Herman DE REUSE

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

open en transparante selectieprocedure op basis van bekwaamheid en ervaring.

Het Vlaams Parlement,

- verontrust door de mediaberichten, de onthullingen door klokkenluiders, de lopende gerechtelijke onderzoeken en de bevestiging van diverse aantijgingen door Ernst & Young inzake wanpraktijken bij de LRM;
- is van mening dat de topfiguren van LRM, waarover Ernst & Young in een uitvoerige en onafhankelijke studie zegt dat zij handelingen hebben gesteld die ‘ethisch onaanvaardbaar’ zijn, niet langer houdbaar zijn en ontslagen moeten worden; dat dit met name geldt voor de financieel directeur die zelf deelnam aan openbare biedingen op verkopen van eigendom van LRM, voor de gedelegeerd bestuurder en de voorzitter die dit gedoogden of zelfs legitimeerden, en voor de voorzitter van Lisom die dure juridische studies liet uitvoeren zonder offerte door het advocatenkantoor waarin zijn zoon werkt;
- is van mening dat de politisering van LRM de basisoorzaak is van de problemen, dat bijgevolg bestuur op basis van bekwaamheid en ervaring het alternatief moet zijn, en dat de nieuwe topmensen snel op basis van die criteria aangeworven moeten worden;
- is van mening dat de gelden die voor Limburg gereserveerd werden en worden absoluut voor besteding in Limburg veiliggesteld moeten worden;
- vraagt de Vlaamse Regering:
 - 1° zich burgerlijke partij te stellen bij de onderzoeksrechter te Hasselt die thans met een gerechtelijk onderzoek gestart is op basis van de klacht met burgerlijkepartijstelling door één van de klokkenluiders;
 - 2° gelet op de inhoud van het rapport van Ernst & Young, over te gaan tot het ontslaan om dringende redenen van de voorzitter, de gedelegeerd bestuurder en de financieel directeur van LRM, en de voorzitter van Lisom;
 - 3° een nieuwe voorzitter, gedelegeerd bestuurder en financieel directeur aan te werven via een

Linda VISSERS
Rob VERREYCKEN
Katleen MARTENS
John VRANCKEN
Thieu BOUTSEN
Herman DE REUSE
